

DELAVSKA POLITIKA

GLASILO SOCIALISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

<p>Uredništvo je v Mariboru, Ruška cesta 5, poštni predal 22. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uprava: Maribor, Ruška cesta 5, poštni predal 22. Ljubljana VII., Zadržni dom.</p>	<p>Izhaja vsako sredo in soboto. Naročnina za državo SHS znaša mesečno 10 Din, za inozemstvo mesečno 15 Din.</p>	<p>Malih oglasov, ki služijo v posredovanje in socialne namene delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. Debelo tiskana beseda stane 1.— Din. Malih oglasov trgovskega značaja, stane beseda 1.— Din. V oglasnem delu stane petitna enostolpna vrsta 1.50 D. Pri večjem številu objav popust. Čekovni račun: 14.335. — Reklamacije se ne frankirajo.</p>
Štev. 29.	Sreda 11. aprila 1928.	Leto III.

Strankin kongres.

Koncem tedna se vrši kongres Socialistične stranke Jugoslavije, za katerega vlada upravičeno v vsej naši javnosti največje zanimanje. Saj se vrši ta kongres v očigled naravnost zgodovinske faze v notranjem razvoju našega političnega življenja, na katerega mora naše gibanje močnejše in močnejše uplivati. Zato je pa treba najprej močnega gibanja, naslonjenega najprej na močne organizacije. Logično tedaj, da je kongres postavil na dnevni red predvsem organizacijska vprašanja — vprašanja izgraditve politične organizacije in odnosov do ostalih razrednih delavskih organizacij in ustanov.

O tem velevažnem kongresu, o katerem se vrši v naših vrstah živahna razprava, nismo mogli vsled preobilenega nujnega gradiva doslej pisati, zato bomo v prihodnji številki prinesli daljši pregled predlogov in mišljenj iznešenih od raznih referentov in koreferentov ter organizacij širom države. Povdarjamo pa že danes, da je kongres prav zastavil svoje delo, ko je vzel za predlog diskuziji in sklepov na skupnem zboru najbitvenejša vprašanja organizacije in dela za jasno in opredeljeno delo v cilju socializma in socialistične stranke, v cilju močnejšega in močnejšega uveljavljanja naše stranke in našega gibanja med delavstvom in v državi.

Politika države, njenih gospodarskih in političnih prilik, se razvija bolj in bolj v pravcu najgrše in najtemnejše reakcije. Borba med posameznimi meščanskimi strankami se je izprevržila v golo borbo za oblast, za eksploatacijo oblasti v politične in gnotne svrhe. Vsaka reakcija je atentat na ljudstvo, na njegova prava

in napredek — reakcija v naših prilikah se pa mora toliko bolj pobijati in obsojati, ker ni utemeljena v nobeni politični nujnosti, v nobeni nevarnosti, ki bi grozila od spodaj obstojećemu režimu. Ta reakcija je samo logična spremljevalka gospodarsk. in političnega propadanja vseh osnov naših vladajočih strank. Ta reakcija ni pa samo nevarna in usodna po svojih notranjih učinkih, nevarna je ona tudi v pogledu na zunanje odnose. Pričakovati izboljšanja od medsebojnega boja meščanskih strank, bi bilo utopistično, otročje. Rešitev more priti le od spodaj, od združenih mas — te mase se morajo odtrgati uplivom buržuaznih strank — od opredelitve teh mas je odvisen preokret v celokupni naši politični in gospodarski situaciji. Ta preokret je možen le z izobrazovalnim in organizacijskim delom med ljudskimi masami. To delo pa more izvršiti le naša stranka, ki mora s tem kongresom določiti trajne linije, po katerih naj se to veliko delo izvrši.

Obenem s tem delom treba pospešiti z vsemi silami proces konsolidacije delavskih vrst, združenja delavskih vrst, ki naj kot enotna sila pritegnejo nase vso ostalo maso. Naš program in naša načela morajo voditi delavstvo, ga dvigniti, prepajati, združiti.

Uverjeni smo, da bo letošnji kongres v tem pravcu izvršil veliko delo.

Slovensko delavstvo je s svoje strani pripravljeno izvršiti vso svojo dolžnost, da se socialistični pokret, da se socialistično gibanje dvigne ne samo v Sloveniji nego tudi po vsej državi. Kajti to je konditio sine qua non vseh naših nadaljnjih uspehov.

Stanovanjska politika ministra Gosarja.

Stanovanjski predlog ministra Gosarja je sicer pokopan in se z njim danes še enkrat pečamo, samo da pokažemo, kako škodljiva je stanovanjska politika dr. Gosarja za delavstvo.

Dr. Gosar v »Slovencu« v dolgem uvodnem članku zagovarja svoj stanovanjski načrt in skuša z mnogimi besedami zakriti njegove glavne napake, kar se mu naravno ne more posrečiti. Glavne napake njegovega načrta so tri, namreč:

1. da hoče državo oprostiti vse skrbi za stanovanjsko vprašanje in da hoče vse te dolžnosti prevaliti na občine;

2. da tudi občinam prepušča, da se oprostite vse skrbi za reševanje stanovanjske bede;

3. da ne ustanavlja nobenih uspešnih kazni in sankcij, ki bi silile hišne gospodarje, da ne bi prekoračili maksimalne najemnine in da celo uvaja prosto odpoved.

Preden govorimo o teh glavnih napakah, moramo še omeniti Gosarjev poskus, da bi razcepil najemnike na dve sovražni skupini, na one, ki stanujejo v zaščitenih stanovanjih in na one, ki nimajo takih stanovanj. Dr. Gosar špekulira na sebičnost tistih posameznikov, ki stanujejo v nezaiščitenih stanovanjih. Saj je mogoče res, da bi eden ali drugi izmed teh najemnikov, ki ima kakega dobrega prijatelja ali bogatega sorodnika med hišnimi gospodarji, prišel, če preneha stanovanjska zaščita, do boljšega ali morebiti tudi do cenejšega stanovanja. Ne gre pa za koristi posameznika, temveč za interese splošnosti.

Gotovo pa je, da bi pri svobodni »za-

menjavi« stanovanj, ki si jo g. Gosar tako želi, nazadnje ostali brez stanovanja na cesti vendarle najrevnejši najemniki, ki se ne bi mogli udeleževati pri licitiranju, kdo bo več plačal za stanovanje.

Kar se tiče dolžnosti države glede stanovanjske politike, se dr. Gosar v svojem zagovoru vendarle čuti prisiljenega pripoznati, da ima tudi država v tem oziru svoje dolžnosti. Toda on pravi, da država tudi v bodoče ne bo svoje dolžnosti izpolnila in zaradi tega on kratkomalo vrže puško v koruzo in nalaga vse to breme občinam. Kaj se to pravi: država noče. Dr. Gosar je vendar poslanec in celo izvoljen v delavskem revirju. On je celo poslanec vladne večine. Čemu so ga pa delavci v rudarskem revirju volili. Ali zaradi poslanskih dijet in ministrske pokojnine. Kaj je on storil glede stanovanjske politike, razen da s svojim načrtom kviri in ogroža predlog s. Petejana. Če pa vlada res noče, je pa Gosarjeva dolžnost, da gre v opozicijo ali pa da odloži mandat.

Dr. Gosar je tudi ostal dolžan odgovora na vprašanje, čemu je dal občinam na prosto, da se rešijo dolžnosti skrbeti za stanovanje s tem, da deložacije sploh ne odlagajo nad 1½ meseca. Ker ne moremo imeti dr. Gosarja za tako omejenega, da ne bi uvidel, da se bo vsaka občina do skrajnosti branila nase prevzeti tako velike finančne obveznosti, ne preostane drugega kakor da mislimo, da dr. Gosar želi, da bi se tudi v občinah likvidirala stanovanjska zaščita, s čemer bi se najemniki prepustili

hišnim gospodarjem v neomejeno izkoriščanje.

Naivno je, če dr. Gosar misli, da bi hišni gospodarji kar padli na kolena pred njegovim maksimiranjem najemnine. Ginljivo je njegovo mnenje, da bodo po njegovem predlogu naši dobri hišni gospodarji v Mariboru in v Ljubljani prav gotovo pristali za siromašne najemnike celo na znatno zmernejšo najemnino. Če bi bil Gosarjev predlog sprejet, je čisto jasno, da bi hišni gospodarji rekli svojim najemnikom: Po Gosarjevem zakonu smem od vas zahtevati samo maksimirano najemnino. Pač pa mi g. Gosar dovoljuje, da vam smem takoj odpovedati. Jaz vam stanovanje odpovedujem in vas bom deložiral. Pripravljen pa sem vas obdržati še v naprej v stanovanju, ako pristanete prostovoljno na 20kratno najemnino v dinarjih, ako napravite v stanovanju nova tla, vpeljete električno raz-

svetljava, stanovanje preslikate itd. — vse na lastne stroške. To bi bile posledice. Če tega g. Gosar ne razume, ni sposoben niti za krščansko-socialnega poslanca. Če pa to razume, potem pa zastopa interese hišnih posestnikov.

G. Gosar tudi razlikuje dobre in hudobne hišne posestnike. Nič ne damo na dobroto njegovih hišnih posestnikov, ne razumemo pa, čemu štiti zaradi recimo 5 »dobrih« hišnih gospodarjev, tudi vse hudobne hišne gospodarje in izroča vse najemnike njih neomejenemu izkoriščanju.

Jasno je tedaj, da je stanovanjska politika ministra Gosarja za interese delavcev in proletarijata škodljiva, tembolj ker se na zunaj kaže v svetlohlinskem oblačilu delavskega prijateljstva. Radovedni smo samo še, ali se takozvani krščanski socialci strinjajo s to Gosarjevo stanovanjsko politiko?!

Novo državno posojilo.

Že nekaj mesecev se bavi dnevno časopisje s problemom novega državnega posojila, ki bi naj znašalo okroglo 13 milijard dinarjev. Zaradi tega posojila se je mudil finančni minister g. dr. Marković dalj časa v Londonu, kjer se mu je baje posrečilo pridobiti neke velike bančne skupine — tako se nam je poročalo. Ni se nam pa poročalo, pod kakimi pogoji bi imeli dobiti to novo posojilo, dasi je g. minister baje že sklenil nekako provizorično pogodbo. Sicer pa tudi nimamo še nobenega trdnega načrta, kaj se naj z novim posojilom napravi oziroma v katere svrhe bi se tako ogromno posojilo imelo porabiti. Ta akcija naše vlade za najetje inozemskega posojila ni sicer prva in menda tudi ne zadnja. Že pred leti je vlada sklenila stot milijonsko dolarsko posojilo v Severni Ameriki in še do danes ni to posojilo realizirano. To pa zato ne, ker upniki toliko časa denarja ne izplačajo, dokler ni narodna skupščina sprejela investicijskega načrta, ki bi odgovarjal pogojem, po katerih je bilo posojilo dovoljeno. Posojilo je bilo namenjeno za gradnjo jadranske železnice, toda tozadnji načrt ni bil skupščini predložen ali vsaj odobren ne, vsled česar ni mogla priti vlada do denarja. Inozemski kapitalisti hočejo imeti garancijo, za kaj se bo denar porabil. Gosp. prometni minister je povodom razprave o letošnjem proračunu poročal, da denarja, katerega bi imeli dobiti od znane Blerove finančne skupine, še nismo prejeli in da ta denar leži deponiran v tresorjih njujorških bank. Toda naša država mora plačevati obresti od denarja, ki ga nikoli prejela ni!

Naša vlada pa se sedaj pogaja

za novo posojilo, za katerega porabo se sigurno še ne ve, razen če bi se imelo z istim izvesti stabilizacijo dinarja. Vprašanje je tedaj, če sploh pride do posojila in če pride, pod kakšnimi pogoji ga dobimo, v kakšne svrhe se ga bo porabilo in končno, kako ga bomo vrnili? Jasno je, da bodo upniki zahtevali primerna jamstva, to pa pomeni, da bomo, hočeš nočeš, postali vazali inozemskega kapitala. Saj imamo že nad 60 milijard dolga in če bo šlo tako naprej, bomo kmalu prišli do impozantne vsote 100 milijard, od katere bomo morali najmanj 6 milijard dinarjev letno plačevati za obresti in če dodamo k temu samo 2 odstotka za amortizacijo, tedaj bo šel čeli državni proračun samo za posojila. Zato se mora vsak skrben državljan vprašati: kam to vodi?

Ne rečemo, da ne bi bilo posojilo koristno za državo, če bi se ga pametno porabilo. Toda, ako presojava dosedanje desetletno državno gospodarstvo, tedaj nas navdaja bojazen, da bo novo posojilo le novo velikansko breme za ljudstvo, med tem ko bo od istega imelo korist kvečjemu par porodic. Govori se nam o potrebi gradnje novih železnic. Mi smo pa mnenja, da ne kaže toliko časa misliti na gradnjo novih prog, dokler nismo popravili starih, že obstoječih ter voznege parka, katerega se od prevrata sem vedno bolj zanemarja ter pušča, da propada. Zato ne graditi novih železnic, ampak vzdrževati predvsem že obstoječe, je v prvi vrsti potrebno in končno se je treba spomniti tudi na živi železniški material, sicer bomo z novimi železniškimi progami dosegli edino to, da bomo imeli vedno večje število — sužnjev! B.

Socialistična kritika državnega proračuna

Govor sodr. Petejana v narodni skupščini povodom razprave o državnem proračunu.

(Nadaljevanje.)

Gospodje, imate pa v južni Srbiji še nekaj drugega, kar je po mojem mnenju naravnost škandal za našo državo. Vemo, da tem razsajajo razne nalezljive bolezni med živino še izza turških časov, ki so bile za nečene iz Azije. Živina je tam okužena in absolutno degenerirana, tako da ne odgovarja več sedanjim potrebam. Ako bi vlada vodila zdravo politiko in

bi uvedla strogo veterinarsko službo ter dala na razpolago gotove vsote za odpravo nalezljivih bolezni,

bi se to zlo v kratkem času odpravilo. Predvsem bi bilo treba zamenjati pasmo živine.

S tem bi se pridobili milijoni in milijoni narodnega premoženja, narodu bi se omogočilo lažje življenje in bil bi zadovoljnejši, nego je danes. (Puniša Račić: Pa klima nama smeta. Vsako tele, koje uvozimo, crkne.) Zato pa pravim, gospod Račić, da je treba preiskati podnebne in klimatične razmere in najti živino, ki bo primerna za tamošnje kraje.

Isto je z gozdovi, ki so bili posekani in ne na novo zasajeni. Tudi v tem oziru bi morala vlada skrbeti, da se izsekani gozdovi na novo zasajajo, ker bi se s tem izboljšale tudi klimatične razmere.

delo. Nekateri sodruzi ga dobro cenijo z vso svojo veliko požrtvovalnostjo. Lepo napredujoča knjižnica, lepo uspela skioptična predavanja na Bizoviku (o grozotah svetovne vojne) in Dobrunjah (o kitajski revoluciji) naj nam bodo vzpodbuda, da smo na pravi poti.

»Mi gremo naprej, mi gremo naprej, mi strelci!«

Zabukovca.

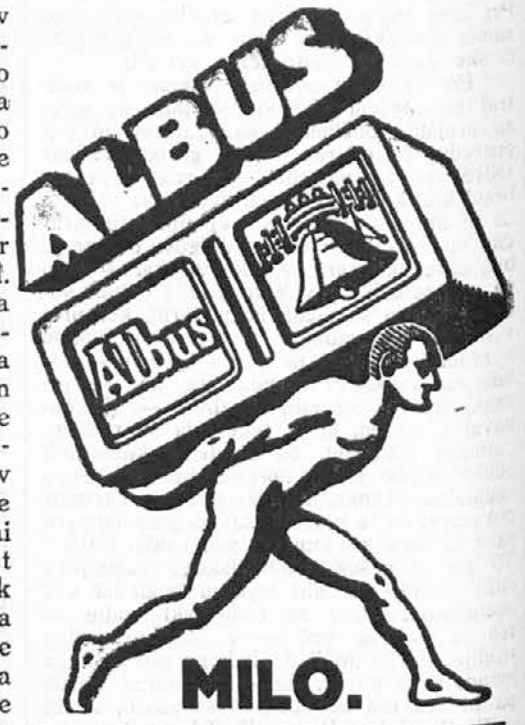
Tukajšnja »Svoboda« je imela svoj 7. redni občni zbor dne 18. marca 1928 v gostilniških prostorih soder. Cecej v Megojnicah. Izvolili se je sledeči odbor: Predsednik Košak F., namestnik Cilenšek P., tajnik Cocej J., namestnik Zupanc Edo, blagajnik Zupanc I. Odbor: Zupanc Edo, Sprajc Peter, Zupanc Ivo II., namestnik Filicijan F., Roter J. in Zupanc Mici. Revizija Veligošek A. in Tratar F. Razsodišče Košak F. in Felicijan F. Pevski odsek: Roter J., Zupanc Edo. Dramski odsek: Šrot Ivo, režiser Zupanc Ivo II. Telovadni odsek: vadiatelj Zupanc Edo. Knjižničar Cocej J., namestnik Mirtl F. Praporščak Razpotnik Avgust. Kakor je bilo razvidno iz poročil funkcionarjev, je naša »Svoboda« v preteklem poslovnem letu precej napredovala. Nabavila si je tamburaške instrumente, ki so deloma društvena last, nabavila si je precej novih knjig, tako, da ima »Svoboda« veliko vrednost v inventarju K pevskemu odseku je pristopilo precej novih članov namesto onih, ki so šli k vojakom, tako da se je pomnožilo število na 25 članov. Za telovadbo se prav vneto zanima moški naraščaj, ker se žal člani premalo. Knjižničar ponovno opozarja članstvo, da naj pazi na knjige, da jih ne posojujejo ljudem izven področja »Svobode«. Dne 15. marca smo priredili predavanje o Maksim Gorkiju ob priliki 60letnice. Pred in po pre-

davanju nas je pevski odsek »Svobode« razveselil s par delavskimi pesmi. Dne 25. marca smo priredili skioptično predavanje »Novi Dunaj«, ki je naredilo med tukajšnjim delavstvom globok utis, le žal da nekateri delavci tako predavanje premalo cenijo. Predaval je sodrug Böhm iz Celja, za kar se mu najlepše zahvaljujemo in upamo, da nas še v bodoče večkrat poseti. Dne 29. aprila bomo priredili skioptično predavanje in sicer, ako bodo na razpolago slike, o »Veliki francoski revoluciji«. Upamo, da ne bo na tem predavanju manjkalo nobenega zavednega delavca. Prva odborova seja se sklicuje na velikonočno nedeljo, to je 8. aprila 1928 ob 9. uri dopoldne v prostorih soder. I. Coce-ja v Megojnicah.

Ruše.

Razmere, ki so zavladale v naši tovarni, nas silijo, da se zopet enkrat oglasimo, da izkažemo našim gospodom tisto čast, ki jim za njihovo vsestransko skrb pristojna. Vemo, da te vrste ne bodo dosti zalegle pri tej vzorni gospodi. Ker jih je pač narava obdarila z nekim posebnim organizmom, ki je neobčutljiv za vsako zabrušeno jim resnico; res škoda, da mi delavci nismo nadarjeni s takšno neobčutljivostjo, marsikatera kletva ter vzdihovanje bi izostalo; sploh nam ne bi bilo vobče potrebno, da mazarimo po časopisih vse te krivice, ki se tukaj dogajajo, pa na žalost, da nismo taki. Za danes bomo vzeli samo en del škandaloznih razmer, ki so tukaj v tej tovarni na dnevnem redu, ker o drugem se je že dovolj pisarilo, pa kakor rečeno, brez vsakršnega uspeha. Kakor je že znano, je naše ravnateljstvo v najhujši zimi, v času, ki je za delavca najhujši, odpustilo veliko število delavcev z motivacijo, češ, število zaposlenih delavcev je prekoračilo ravnateljstvu predpisano

višino. Intervencije naših zaupnikov niso dosti zalegle. Prizadeti so morali na cesto, da povečajo armado brezposelnih, čeravno so leta in leta kopicili težke milijone za nenasitno buržuazijo. Kakor na mje znano, je gospod ravnatelj dal svojo častno besedo, da vzame dotične, ki so bili takrat odpušteni, zopet nazaj, kakor hitro bo delavce zopet potreboval. Ali na žalost moramo konstatirati, da ni bilo tako; dosti se nam je že obljubilo a le malo dalo; tudi ta zadnja obljuba ni držala. Komaj so tisti ven vrženi delavci tovarno zapustili, že se je začelo nove delavce zopet jemati v službo. To je samo pesek v oči. Vzel se je v delo človek, ki svoje življenje še nikdar ni v kakšni tovarni delal, ker je precej premožen kmet in mu tega sploh ni potreba. Otroci nima in se mu tudi slabo ne godi. Pa pustimo tega človeka, obrnimo se raje do dotičnega mojstra, ki je tega posestnika v delo vzel. Ta gospod je oseba, ki je res vredna tega koščka papirja, na katerem ga bomo sedaj narisali; ta gospod se ob vsaki priliki rad hvali, da je tudi on dober »soci«, ter da je v delavskem pokretu že veliko prahu v zrak spihal. Ej Joža! Poznamo te kot neke posebne vrste socialista, ki nas delavce nazivaš z imeni »kamela«, »tiger« in povrh še »Schwein«; res vzorna izobrazba za mojstra socialista. Pa ta imena ne veljajo za vsakega; tu med nami znajo biti tudi bolj ljubeznjivi, pa samo s tistimi, ki se znajo dobro prikupiti; na žalost, vsak se ne zna prikupiti in primazati. Naj navedem en slučaj, ki se je dogodil preteklo noč v dotičnem obratu; tam je bil zaposlen delavec, že nad 60 let star človek. Dotično noč so ga njegovi sodelavci našli v mlaki krvi ležečega, bil je ves potolčen ter čisto brez zavesti. Njegovi sodelavci, čisto prestrašeni, ne vedoč, kaj naj naredijo z njim, so se obrnili

do spečega gosp. mojstra, ki se je po svoji navadi obregnil: Nesite ga domov, kaj mene briga! Jaz mu ne morem pomagati! S temi besedami se je gospod mojster vrnil zopet v deželo sladkih sanj, ne da bi se brigal dalje za to stvar. Nato so se delavci obrnili do neke višje osebe, ki je, kakor nam je znano, za takšne slučaje od ravnateljstva postavljen; a ta gospod se je izrazil, da on tu zraven nima nič za iskati, zato ga tudi ni treba pogledati, naj ga nesejo k zdravniku, ki je precej oddaljen od tovarne. S takimi besedami nahlujeni so se delavci obrnili na rešilni oddelek v Mariboru, ki je nesrečno žrtev odpeljal v bolnico. Takšne razmere so v tej tovarni na dnevnem redu, zato smo primorani, da večkrat napišemo par vrstic v album naše lične inteligence. — Delavec.

„JUNIPER“

zeleno francosko žganje z brinjevim ekstraktom je najboljšo sredstvo proti revmatizmu, glavobolu, zobobolu itd.

„JUNIPER“ PRSNE KARAMELE

so edino sigurno sredstvo proti kašlju, hripavosti itd. — Doblje se v vseh lekarnah drogerijah in konzumnih trgovinah. Trgovci, zahtevajte takoj engros cene. — Glavna zaloga:

VITOMIR DOLINŠEK

Zaloga parfumerije, kosmetike, kemikalij in galanterije

CELJE, GOSPOSKA ULICA 4

Mobilije vsakovrstne od navadne do najfinejše izdelave iz mehkega, trdega kakor tudi inozemskega lesa po najnižjih cenah. Samo lastna izdelava v Produktivni zadrugi mizarstvih mojstrov. S prvim majem zelo znižane cene, solidno in dobro delo kakor tudi enoletno jamstvo.

Maribor, Grajski trg šte. 3.

Pridobivajte naročnike za „Delavsko Politiko!“

POTNI KOVČKI

In usnjate torbice v vseh oblikah, gonilni jermeni za tovarne in žage, konjske opreme in pritlikine, gamaše, nahrtniki, ovratniki in torbice za pse, vse v največji izbiri pri

IVAN KRAVOS, Maribor, Aleksandrova c. 13.

Kovčki in torbice za vzorce in potnike se izdelujejo v lastni torbarski delavnici na Slomškovem trgu št. 6 v Mariboru.

Delikatesna trgovina

FRANC KURINČIČ

Prijeten bufet za sedeže goste. Maribor, Aleksandrova c. 31.

Vsi kupujejo obleke pri J. Trpina, Maribor, Glavni trg 17

ker tam se dobi sukno že od 26 Din naprej, kakor tudi vsakovrstno drugo blago po najnižjih cenah.

Enkratna ponudba.

Vsako, kdor za pol leta, t. j. za čas od 1. aprila do 30. septembra naroči ali pa obnovi naročnino za Radiowelt, dobi po svoji volji eno izmed tukaj navedenih treh knjig od Hans Günther u. Dr. P. Stuker in sicer: Radioexperimente, Mk 3,80; Radio-technisches Lexikon, Mk 3,60; Wo steckt der Fehler? Mk 4.— zastoj. Naročite se še danes! Samo oni abonenti imajo pravico do premije, ki pošljejo naročnino do 10. IV. in 1 S (šiling) za pošto in zavojnino.

VABILO

na

REDNI OBČNI ZBOR

Stavbene, konzumne in gostilniške zadruge „Delavski dom“ v Trbovljah reg. z. z o. zav., ki se vrši v nedeljo, dne 22. aprila 1928 ob 4. uri popoldan v prostorih „Delavskega doma“ v Trbovljah.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva in računa.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Sklepanje o razdelitvi prebitka.
5. Volitev enega člana v načelstvo, tri v nadzorstvo ter enega namestnika.
6. Razni predlogi in nasveti.

Na občnem zboru imajo le člani s polno vplačanim deležem pravico do glasovanja (§ 3 zadrughnih pravil). Če ne pride ob določeni uri zadostno število članov na občni zbor, se vrši pol ure pozneje drugi občni zbor z istim dnevnim redom, ki je sklepčen ob vsaki udeležbi (§ 14 odstavka 3 zadrughnih pravil).

Načelstvo.

I. MARIBORSKA DELAVSKA PEKARNA R. Z. Z O. Z.

Ustan. 1898 MARIBOR, TRŽAŠKA CESTA ŠTEV. 36-38 Telefon 324
Prodajalne v Slomškovi ulici šte. 2 in na Glavnemu trgu šte. 18

Moderno in higijensko urejena pekarna. — Priporočamo vsem organiziranim delavcem in delavkam naše okusno pecivo v polni teži. Ozirajte se pri zahtevanju peciva iz Delavske pekarnice pri vseh prodajalcih peciva na zavarovalno znamko D. P.

Ali ste že preizkusili „PROJA“ ječmenovo kavo?

Dobliva se jo povsod. Dobliva se jo povsod.